

man, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hindenburg) sagde, gaa ud fra, at det havde været Hensigten at gjøre dem fornærmelige. Jeg tror paa den anden Side, at det er gjort saa klart, som en saadan Sag kan gjøres, at der hverken har været en fornærmelig Hensigt eller Tone eller Forbindelse i Sr. Lærer Andersens Skaaltale, og jeg kan derfor ikke negte, at naar jeg overveier denne Sag fra Først til Sidst, synes det mig at blive ganske indlysende, at, dersom den høitagtede Regjering havde gaaet den simple jævne Landevei til Lærer Andersens Bolig og krævet ham til Regnskab for hans Udtryk, saa vilde man derefter være kommen til det Resultat, at man maasse kunde have ladet Lærer Andersen tilflyde en Raamindelse om, at det var bedre at bruge forsigtige Udtryk, men man vilde ikke være kommen til noget som helst offentligt Skridt i denne Sag; man vilde have fundet den for ubetydelig og ringe og Uledningen fuldstændig upassende til en saadan Fremgangsmaade. Dette er min Overbevisning, og det er af disse Grunde, at jeg for Samvittighedens Skyld ikke kan Andet end stemme for den indleverede Dagsorden.

Bille: Den hidtil forløbne Del af Sessjonen er gaaet hen paa en noget eiendommelig Maade, navnlig naar vi drage en Sammenligning med dem, vi have kjendt tidligere. Der har været udbredt over vore Forhandlinger i den hidtil forløbne Maaned en ganske mærkkelig Stilhedens, Mildhedens og Fredsommelighedens Aand (Jh. Kruse: Den findes her endnu). Det synes mig dog, at den er i Færd med at forsvinde, og det ærede Medlem gjorde just: nys alt Sit for at faae den til at forsvinde. Det er i tidligere Sessjoner anset for at være den værdigste Holdning for det krænkede Flertal ikke at deltage i Debatten om de praktiske Sager, som forelaa; men i denne Sessjon er der gjort et meget stort Fremskridt i denne Henseende. Der er ingen af de Herrer, som have anset det for at være under deres Værdighed at indlade sig paa en reel Drøftelse af de forelagte Lovforslag, og det har saaledes været muligt at føre en Debat om Finantsloven gennem forskellige Dage, en Debat om Fattigloven, om Præsteføringsloven, om Loven om Valg af Bæsterner og endnu mange flere Sager o. besl. paa en Maade, som om der ikke var nogen dyb eller uoverstigelig Kløft mellem Regjeringen og dette Thingsflertal. Den Karakter af Fredsommelighed, som saaledes har været udbredt over Forhandlingerne, have vi „herovre ved Binduet“ gjort vort Bedste for at bevare, navnlig derved, at vi med stor Resignation have holdt os tilbage fra Debatten. Ingen skal kunne sige om os, at vi i disse Uger have sagt det Mindste, som kunde irritere Stemningen; vi have iagttaget en saa rolig, taus og tilbageholden Stilling som overhovedet muligt, og vi have da ogsaa i de Herrer's Hovedorgan maattet høre, at

vi derved saa at sige have anerkjendt vor Dødsdom og indrømmet, at Lausehed er det Æneste, som fra nu af sømmer sig for os. Vi havde hidtil ikke havt Andet her i Forsamlingen at bestille end bestedent at høre til og forsigtig at tie. Det er imidlertid lige saa klart, at der har været forskellige Medlemmer her i Forsamlingen, hvem denne Debattens Karakter og Tone ikke har tiltalt. Der er af og til fra min ærede Nabo, det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bosfen) kommet en af disse tordenfyngre Udtalelser, af hvilke kun undtagelsesvis noget virkeligt Syn fremgaar. Der er kommet fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) pompøse og udførende Udtalelser om store politiske Spørgsmaal, medens det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. M. Hansen) har grebet enhver Leilighed og gjort Alt, hvad han formaede, for at indgyde i Thingsets Forhandlinger noget af den eiendommelige Form af Videnstak, som Sagen bedre end han veed at indsprøite i Debatten. Alle disse Forsøg ere imidlertid glippede. De have ikke ført hen til at paatrykke vore Forhandlinger i det Hele taget det Præg af lidenskabelig Kamp, som vi have kjendt i tidligere Samlinger. Floben har vist enkelte Diebliske reist sig med truende Barfler, men Bølgerne have lagt sig igjen, og vi ere rislede frebelig hen gennem jævne Debatter om praktiske Ting. Det var aabenbart, at der efterhaanden var opstaaet stærk Erang til at faae noget Storartet sat i Scene, og jeg betragter de fremkomne Forespørgsler som den Dør, der skal aabne sig for os til et nyt Uffnit i denne Rigsdagsamlings Liv. (Udførelse: De bleve indgione lige strax). Ganske vist, de bleve indgione lige strax; men det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har jo netop forklaret, hvor overordentlig harmfuld han var over, at de ikke oafaa strax bleve foretagne. Han bebreidede Ministeren, at han ikke havde svaret paa Forespørgselen allerede, førend den var sat paa Dagsordenen. Han ventede, at Ministeren i sin Sver for at svare skulde have grebet den første den bedste Leilighed — en eller anden Leilighed, som ikke afhang af den ærede Formands Bestemmelse — til at yttre sig om det Spørgsmaal, som var reist, og selv da det ærede Medlem erfarede gennem Formanden, at det var ham, og ikke Ministeren, der havde valgt det Tidspunkt, paa hvilket Forespørgselen skulde fremmes, selv da vedblev det ærede Medlem sin Bebreidelse mod Ministeren, fordi han ikke tidligere havde givet det Svar, som jo dog først kunde komme, naar den Dei aabnedes, som efter vor Forretningsorden er den eneste, nemlig at Forespørgselen sættes paa Dagsordenen af Formanden. Formen for Forespørgselen vidner ligeledes om den bestemte Karakter, som man har villet paatrykke hele Debatten; der ligger allerede i den, jeg kan gjerne sige, en forud affagt Dom over hele denne Sag. Naar